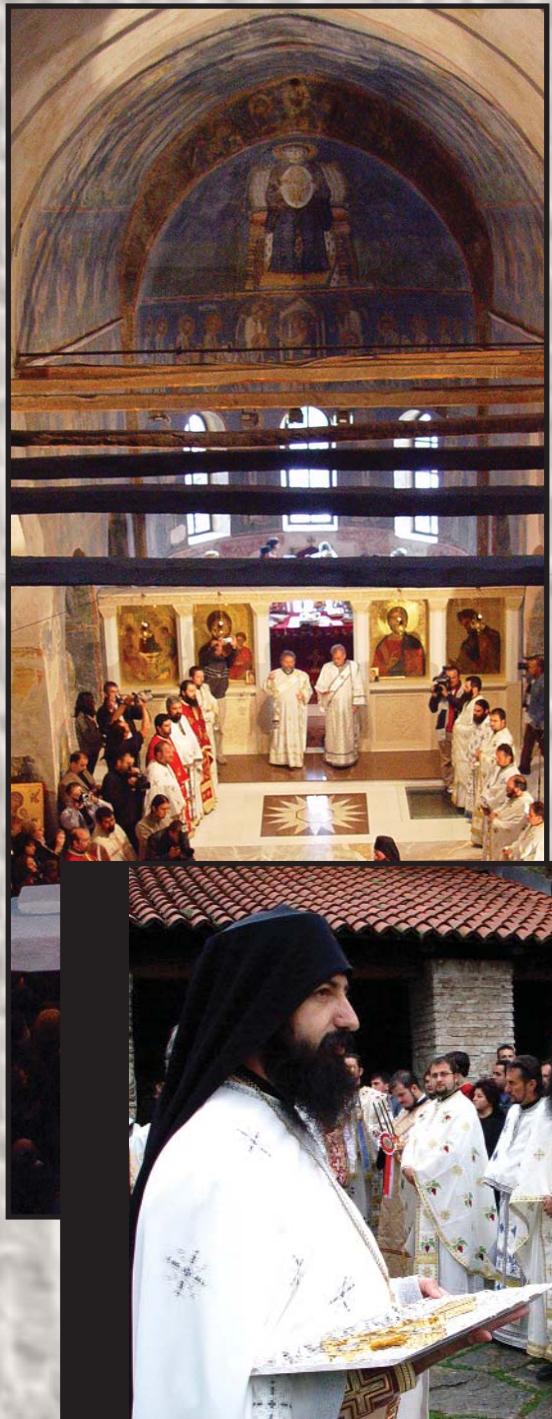

Владика Пимен

БЕСЕДА НА ХИРОТОНИЈА

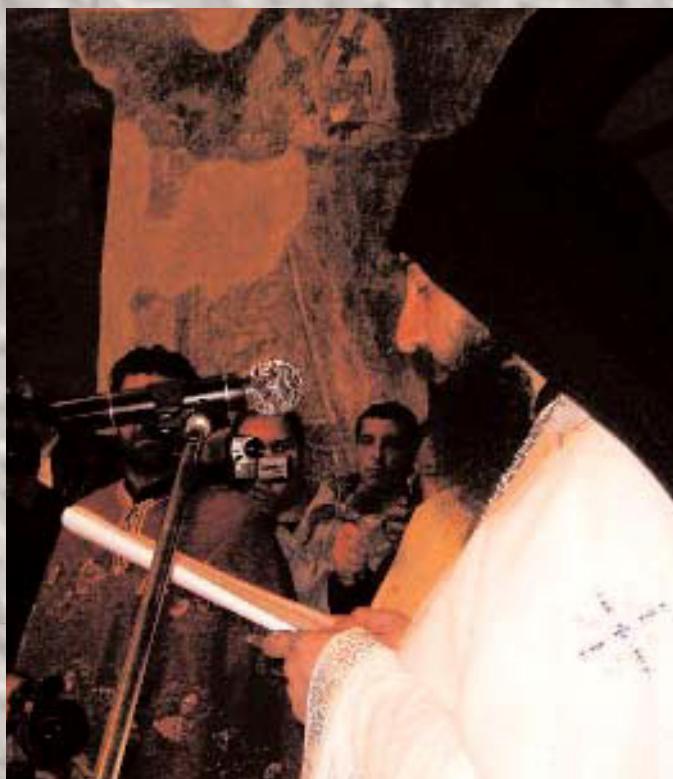
Во имејто на Отецот и Синот и Светиот Дух,
Возлубени во Господот брака и сесири,

„Никој од врзаниите со телесни походи и страсти не е доспоеан да Ти приоѓа, или да Ти се приближи, или да Ти служи Тебе, Цару на славата; зашто, да Ти се служи Тебе е нешто големо и страшно и за самите небесни сили“. Овие личурѓиски зборови Светите Василиј Велики и Јован Златоуст ни ги оставиле нам на свештенослужителите пред многу векови, а секогаш се актуелни и повторно и повторно не постепенуваат за важноста и одговорноста што ги носи секој светиен чин, а посебно епископскиот. Зашто Самият Христос, Бог наши, е Оној Којшто прinesува и се прнесува. Но кога ќе погледнам на овој собор на живи и конкретни личности собрани на оваа света Евхаристија, во вас наодам извор на сила и храброст за да засстанам пред пресијолот на Животот наши Бог. Да засстанам пред пресијолот и да Го молам Единствениот, Господ, Бог наши, Кој владее над небесните и земните, Кој е носен на херувимски пресијол; Кој е Господ на серафимиите и Цар на Израилот, а и вас да ве замолам, заедно да да ја прнесеме молитвата, што Бог како Единствен Благ и благочестив, не според моето досијонство ами то вашиите молитви да погледне на мене, грешницот и неизцрбен раб Свој, и да ја очисти мојата душа и срце од лукава совести и да ме оспособи со силата на Светиот Свој Дух, облечен во благодатта на епископијата, да застанувам пред светата Тритеza и да ги свештенодејствујам свештото Тело и Крв на Христоса Бога. Да се помолиме како собор, зашто верни се Христовите зборови: ‘каде се двајца или тројца собрани во Мое име, таму сум и Јас посреде нив’ (Мат. 18, 20.), што Бог, Кој е штuka посреде нас, по вашиите молитви да ми даде и сила и мудрост правилно да го предавам и да раководам со словото на Неговата Висотина во сите денови од мојот живот.

Ги ѹросам вашиште молитви како собор, заштоа што денешниов собор е идентичен на оној собор собран околу Свештиот апостол Петар, на денот на свештата Педесетница во Ерусалим, односно на денот на раѓањето на Црквата Божја. Велам идентичен, заштоа што и тоѓаш беше присушен Дарот на Свештиот Дух, испрашен на апостолите како полнота на сите дарови и потребни за наше спасение во Црквата, а и денес испиши тој Дух во испатата сила и полнота е повторно присушен, во мојата лична Педесетница. Секој соврешен дар е од Бога. Даровите се различни, но Дародавецот е еден и ист вчера, денес и во сите векови. Тоѓаш дарот на чудотворство, денес дарот на смирене. Дар, заштоа што знам дека со ништо не сум го заслужил дарот на епископијата, ами поради вашиште молитви и поради искрите на Црквата го добивам.

Му благодарам на Бога и на сите македонски светители, чијшто симен денес го славиме, што покум во оваа црква посветена на Премудроста Божја, на онаа Премудрост која многујата низ историјата не омудрувала и преку тоа не одржала како Црква и народ, и покрај сите тешки премрежија и неџирања што од нашето постоење не следат низ сите векови на нашето бивствување па сè до денешниов ден, се собравме денес и тука. Се собравме во Црквата Софија во Охрид, во Црквата на Охридскиите и Македонски архиепископи, повторно, после повеќе од двеесет години, смилено да го посведочиме нејзините апостолско првештво и Божјата Промисла за нас, за нашето посебно црковно бивствување. Се собравме да докажеме дека постоиме како жива Црква и (верен) народ. Како жива Црква која раѓа нови епископи, нови пасири, кои како досега низ историја штоака и сега, нема да го осијават својот народ како наемници, туку како добри пасири ќе бидат спремни душата своя да ја положат за овциите свои, подобно на Доброто Пасище од парabolата Христова. Да ја положат душата своя и со тоа да го оправдаат вашето 'достоен', изговорено денес тука, а и на секоја хиротонија.

Владика Пимен

БЕСЕДА НА ХИРОТОНИЈА

Ви блаѓодарам вам што од разни страни приштекнавите со различноста на вашиот личност во возраст, пол, евакуација, националност, да го збогатите овој собор. Ви блаѓодарам за тоа што гледајќи во ушите еднаш ми се поизвердува висотината дека етапскостите треба да се подразбира онака како што го подразбирал и Светиот апостол Павле кога рекол: „секому бев сè, таа некако да го придобијам“ (Гал. 3, 28).

Токму овие зборови на Светиот апостол ми го даваа оној елан сиве овие години да се трудам и овие зборови во дело да ги спроведам. Верувам дека плод на тоа е и оваа доверба што ми ја дава Светиот Архијерејски Синод на МПЦ, а и нашата доверба што денес ја поизврдивите со вашето присуство штука. Ви блаѓодарам Вам, браќа архиереи, за дадената доверба и јас да се претискам кон Вас, нашиите архијасири.

На мојот духовен отец, митрополитот Наум, а од уште и сојрудник на нивата Христова, за тоа духовно ме роди, блаѓодарност и ветување дека нашата взајемна доверба и соработка ќе продолжат и ќе дадат плод на почвата на МПЦ, за тоа што таа почва е најдолгата со крвта на светите Пепинастите Тивериополски свештеномаченици, то чии молитви го добивме и негуваме дарот на соборноста.

Благодарност до Вас, Ваше Блажен-

ство, под чие будно око духовно раскажеме сиве овие години и за тоа што најдовме месец во нашата визија за посвршен пастирски развој на нашата помесна Црква и во нејзиното вонреден удел во јакнењето на единството на севкупностото Православие.

Прошка од вас мои најблиски, на кои со моето заминување во манастир видел нанесов болка. Болка и тајга, кои со време знам дека се преизворија во радос. Ништо не е случајно во Бога. Бог одредил на тој начин и вие да се восовршуваате во распотој Христов. За тоа денес сите заедно, со нас архиереите, свештенестите, во Христова законостите и целиот овој верен народ, од блаѓодарността за сè, да му вознесеме Нему слава, чест и поклонение, на Отецот и Синот и Светиот Дух, сега, секогаш и во сите векови. Амин.

<http://www.preminportal.com.mk>

ПРЕМИН